ГОД. II. ЯМБОЛЪ, 13 ФЕВРУАРИЙ 1925 ГОД. БРОЙ 79.

ТРАКИЕЦЪ

седмиченъ вестникъ за обществени и стопанско-икономически новини
:: УРЕЖДА РЕДАКЦИОНЕНЪ КОМИТЕТЪ. ::
Всичко се изпраща до печатница „Свѣтлина"—Маранговъ.—Ямболъ.

АБОНАМЕНТЪ: за година 70 лв. за 6 месеца 35 лв., за 3 — 20 лева
Отдѣленъ брой 1·50 лева.
ПЛАЩА СЕ: за известия вѣнчални, годежни и именни дни по 50 л., за сърбян—100 лева.
Официални обявления по 1·50 лв. на □ с. м. Сжедбитѣ пристави плащатъ по 0·50 лева на дума.
Търговски — по споразумѣние.
За хроникиране—5 лева на редъ.
Всичко въ предплата.
Ржкописи не се връщатъ.

БЮРО ЗА ВСИЧКО
СТЕФАНЪ СЛАВОВЪ — СТ.-ЗАГОРА
Всѣкакви величини масивни, сѣкретни, елегантни
ЖЕЛѢЗНИ ОГНЕОПОРНИ КАСИ
за пари и ценни книжа. Цени конкурентни.
1—2

ПРОДАВА СЕ кжщата на покойния Димитръ Василевъ на ул. «Бѣлчева» № 5, 1 отдѣлъ за наслѣдницитѣ. Съ 3 стаи и отдѣлна пристройка отъ стая и кухня и дворно мѣсто 680 кв. метра.
2—2
Споразумение Редакцията.

НОВО! НОВО!
Съобщава се на почитаемитѣ граждани и граждѣнки, че въ
истинския и стария магазинъ на БОХОРЪ,
който се намира до магазина на ЛАЗАРЪ,
ще намѣрятъ най лукозни и модерни
галантерийни, вълнени и трикотажни артикули
за мѣжкомъжетешки дрехи.
ЮРЕПИ: дамски, мѣжки и детски отъ най-пълната въ свѣта европейска фабрика „Трамитъ".
Фанели дамски, мѣжки и детски евреи.
ВЪЗЛЕ ПИТАТЕ ПРИ ПОСѢЩЕНИЕТО ЩЕ ВИ УВѢРИ ВЪ САМАТА ИСТИНА.
БОХОРЪ НА ВѢРА НЕ ДАВА,
НО МНОГО ЕВТИНО ПРОДАВА.
Съ почитание: **Самуилъ Аройо.**
8—8

ПРОДАВАТЪ СЕ 230 акции отъ Акционерна Банка «Икономия»—Ямболъ на износна цена. Споразумѣние **Синове Лазаръ С. Коенъ**—Ямболъ—ул. «Търговска» № 58
8—10

ПРОДАВА СЕ цѣлъ комплектъ инсталация пригодена за търговски и небетчийски брашна, при много износна цена. Състои се отъ:
1) Единъ чифтъ французски камъни съ много добра руда.
2) Единъ буратъ 5 метра дължина съ 8 нумера копринени сита.
4) Една комбинирана мѣстна еврика.
4) Единъ триоръ.
5) Разни шайби и стоманени оси за трансмисия, каиши (ремъци) за движения на цѣлата инсталация.
6) Елеватори съ всички приспособления.
Всичко е инсталирано и е въ движение, където може да се види.
Инсталацията е почти нова, работила е само нѣколко месеци.
Споразумение редакцията.
3—3

ШЕВНИ МАШИНИ
„ГРИТЦНЕРЪ"
отъ всички видове и за отлична бродерия.
ПЛЕТАЧНИ МАШИНИ всички размѣри.
Части за гореизброенитѣ въ ДЕПОЗИТЪ
при **АНДОНЪ Г. НОЙКОВЪ**
срещу хот. „Стара Америка".
7—10

ПЕЧАТИ!
КАУЧУКОВИ: съ съдържание отъ 1 до 5 и повече редове до 8 см. дължина и кржгли.
МЕТАЛИЧЕСКИ: Бланкови съ и безъ гербъ, кржгли, лента и овални съ семплъ и сложни фигури, подписи (факсимилета) и за учреждения, училища, банки, друр. за учреждения, разни участъци, търговци, братства, лѣкари, адвокати и др.
За порѫчки съ мостри и опредѣлени цени при **Иванъ Н. Маранговъ**—печ. „СВѢТЛИНА" — Ямболъ.

Рекламирайте чрезъ в. „Тракиецъ"!

Н. Петкановъ — агрономъ.

ДВЕ ВАЖНИ ЗЕМЛЕДѢЛСКИ ОРЖДИЯ.

Имя всѣзможни земледѣлски сѣчива, които взимать участие при обработката на почвата, като улесняватъ и подпомагатъ земледѣлското производство. Не ще говоря за машинната работа въ нашето земледѣлие, тя изиска да има специални условия, които за насъ тухъ не сѫ достатъчно назрѣли, макаръ поелекаеки да си пробие пать. Едни отъ земледѣлскитѣ орждия но-малко се употрѣбяватъ въ работа, другуи повече и отъ това произлизя тѣхната важность и значение. Потвердить ли, обаче, по-нашироко, ще видимъ, че нѣма направено орждие или сѣчимо безъ известна цель и че еднакво подпомагатъ създаване на повече блага, стига стопанинъ да добре бурави съ него. Той е сѫщия, който, съ оглѣдъ на стопанскитѣ, икономични и пазарни условия, ще може правилно да оцѣни важността и значението на дадено земледѣлско орждие или машина.

Следъ плуга, чиято полезна работа е известна всѣкиму, идватъ *брната* (желѣзния тръмъкъ) и *валяка*, който не бива да лишсвать отъ никое селско стопанство, но за жалость, наймалко въведени въ Ямболска и Казанлъшка околии, въ гдето ако, че сж земледѣлски такива. Тѣ взимать голѣмъ дѣлъ при засиване и повдигане землед. производство.

I. Брната служи: да разбива бучитѣ следъ орань; да изравни изораната нива, та да се улесни сѣвдбата; такава нива по-лесно се жъне; да намали общата изпарителна повѣрхность; да разрушава образувалата се кора следъ дъждъ, съ което дѣйствие, способствува да запазимъ влагата въ почвата; да засѣва семета. Семета съ чеп се зарвя на еднакъ дълбочина, обстоятелство, което подпомага правилното и редовно поникване на посѣва едновременно. Да разрохква почвата на извѣстна дълбочина; да почиства и събере бурешитѣ, особно троська да завлича тора. Съ брната тръмъчатъ както редкитѣ такъ и гъститѣ посѣви съ две цели. Да запазимъ влагата въ почвата необходима за правилного развитие на растенията, чрезъ разбиване на образувалата се кора и да подпомогне братвеселото при рѣдкитѣ посѣви, и разредяването на гъститѣ сѣ цель да се извѣдне поѣтапено и задушаването.

Отъ една брана се изиска да бѫде: здрава, издържлива съ равномѣрна, чиста и продѫжителна работа. При запрѣгане на брната, последната не бива да лежи близко до добитъка, нито много отдалечено. Въ първия случай пранната и часть се вирва високо нагорѣ, като се забива задната дълбоко въ земята и обратно при дългото запрѣгане. Естествено е, че и въ дадъ случай добитъка се измарѫ, а извѣршената работа доброкачествена. Споредъ тежината имъ изработватъ се три типа брани: леки, среднотежки и тежки. Първитѣ като леки по-бързо се движатъ, лесно разбиватъ бучитѣ и се употрѣбяватъ както за заличване семето, така и изравняване почвитѣ. Практическо приложение намирати при обработване лекитѣ пѣсъкливи почви и насипища. Сѣрдно тежкитѣ и тежки брани сѫ повечето народени за разбиване бучитѣ и заличване тора. Не ще съмнение, че еднакво служатъ при покриване семето и изравняване нивата. Тя отива много по дълбоко въ почвата и затова сѫ природени за разработване тежкитѣ черноземни, глинести и глинести черноземни почви. Именно, тоя типъ брани сѫ подходящи за нашия дреденъ собственикъ.

II. Валяка служи: 1) Да изравни почвата; 2) да разбие бучитѣ; 3) да сбие почвата или разрыхли образувалата се кора, както е случая съ наздѣбения или комбинираны валякъ.

Употрѣбяването на валяка, както и на брната безразборно и не навреме, влѣче следъ се си лоши сетини и найчесто да подобримъ почвата, влошавае нейнитѣ свойства. Валяка не се употрѣбява, когато почвата и безъ това е суха и сбита. Слѣдъ не се валятъ и много сбититѣ почви. Въ първия и втория случаи, ще имаме още по сбити и сухи почви, които мѫчно ще се обработватъ. Умѣстно е употрѣбяването на валяка, когато на пролѣтъ и есень при сѣвдба е сухо или закъсненаи сме съ сѣвдбата и продѫжава да е сухо. Тогава следъ посѣвъ валямъ нивата, съ цель да сбиемъ и приближимъ почвенитѣ частици, при което дѣйствие и въ такава нива водата отъ долнитѣ пластове лесно се изкачва нагорѣ къмъ повѣрхностьта, на покрихая зареженитѣ зрѣнци и тѣ въ скоро време поникватъ. Понякие ли и вкорени ли се добре посѣва, обаче сухостта продѫлжава и нива опасность отъ повреждание, викаме на помощь бранта, които върви по обратенъ тръ на това на валяка. Съ нея разрушаваме збитостта и образувалата се кора на почвата, безъ да повредимъ посѣва, макаръ че подучава изгледъ на одрѫпна цигарка, отдалечаваме почвенитѣ частици едни отъ други и влагата нѣма вече възможность да се изкачна нагорѣ змиеоставя долу близо до коренитѣ, където е необходима. (Направете сравнение двари читателитѣ между купчина пръсть отъ кѫртица и кирпичъ, кои по скоро изсъхвад) На така гледани и редени ниви, посѣва е еднакъвъ дубенъ и свѣтозленъ. Валяка употрѣбяваме съ успѣхъ следъ дълга люта и мразовита зима.

Вследствие зимнитѣ студове нивата увеличива своя обемъ, така да се каже кабардисва, защото водата е замрѫзнала и отдалечила почвенитѣ частици. Отъ това действие на водата и отдалечаване почвенитѣ частици, става разкѫсване коренчетата на посѣва, които висятъ въ въздуха. Ето защо, една значителна часть отъ посѣва загина отъ изсъхване, което неможе да се нарече, че е измрѫзнало. Въ такъвъ случай, за да се спаси посѣва, стопанина рано на пролѣтъ прекарва валякъ, почвата се сбива, коренчетата макаръ разкѫсани, намирать условия, задавятъ се здраво за почвата и растението е запазено.

Споредъ тежината и устройството имъ валящитѣ се дѣлятъ на леки, среднотежки и тежки; следъ това на гладки, наздѣбени и комбинирани. Гладкитѣ тежки валящи пригодени сѫ повече за по-лекитѣ пѣсъкливи почвй и насипища, а при тежкитѣ такива, които и безъ това лесно се сбиватъ, умѣстно е употрѣбяването на лекитѣ валящи.

Др. Читатели, агронома е найблизкия човѣкъ до стопанитѣ и производителитѣ, затова вѣнаги, когато искате да направите известно новоявление въ стопанството си, обрѫщайте се за съвѣтъ и опытвания къмъ него. Той е вѣнаги вашъ учитель.

НАРОДЕНЪ УНИВЕРСИТЕТЪ

Третѣ начала въ бѣтието и въ музиката.

Въпросътъ за третѣ начала въ бѣтието и въ музиката бѣ предметъ на лекцията, които г. Хр. Панчевъ, преподавателъ въ Музикалната Академия въ София, поднесе, преди нѣколко дни, на аудиторията на ямболския народенъ университетъ — съ демонстрации на пиано.

Въ разстояние на повече отъ два часа, лекторъть прикова вниманието на всички, които бѣше препирнѫта си и въ измѣрваемото дължинчѣ на пушкитѣ си — нѣй сѣрькахме пѫтя презъ гориттѣ и стана нужда да се черниѫ за много дуги глупости предъ синиярь, който ни изведе на правъ пѫтъ. — И едва къмъ обѣдъ карущитѣ затракаха по всички улици на Голѣмъ-Монастиръ — тѣлѣ съ намусена пустотя, голѣми желѣзни камъни, избѣлвани нѣкога отъ вѣрха, който ина вулканиченъ произходъ, и населенѣ съ хора, които на деветѣ дни казватъ само по три думи,

КАТО РАЗУМНИЦИ ОТЪ ПРИКАЗКИТѢ.

Ний се заинтжкме като на хуриетъ съ десетина гончета за Монастирскитѣ възвишения, за които слушахме отъ половинъ година да се разпрашѫ, че слѣдъ изсѣлването на гърцитѣ, дивеча толкова много се е наплодилъ, че селянитѣ бѣели лисицитѣ по шемъ въ селото съ дълги копрали, а дѣцата имъ хващали зайцитѣ живи презъ деня край плетишата.

Първи сборенъ пункъть бѣше Котево. — Тукъ се събра много свѣтъ, шаренъ какъ циганска интерия. Нощувахме кой кѫдето намѣри. И преди да сѣмне, съ пакчени шапки отъ сѫнчата, се изтръскме предъ С. Кайфъ-ханѣ. Тамъ петь души отъ разумницитѣ бѣли взети за опасна хора въ единъ отъ крайнитѣ дюкяни на селото, и получили отъ кръчмаря — кметъ, по единъ чай безъ захарь. Отъ тукъ, макаръ че имахме съ насъ хора отъ всѣкдѣ, и при все че бѣхме все «енджи-башии» — улисани въ препирнѫта си и въ измѣрваемото дължинчѣ на пушкитѣ си — нѣй сѣркъкме пѫтя презъ гориттѣ и стана нужда да се черниѫ за много дуги глупости предъ синиярь, който ни изведе на правъ пѫтъ. — И едва къмъ обѣдъ карущитѣ затракаха по всички улици на Голѣмъ-Монастиръ — тѣлѣ съ намусена пустотя, голѣми желѣзни камъни, избѣлвани нѣкога отъ вѣрха, който ина вулканиченъ произходъ, и населенѣ съ хора, които на деветѣ дни казватъ само по три думи,

мянето на слушателите си върху своето изложение, — което напада да бъде старателно отбелязано и вниманието, тъй като представлява завършения резултат на досущъ самобитни, беспримерни изследвания. — Единъкъ в „Новини", излъвнъ въ Варна, гдето г. Панчевъ за пръвъ пъть е говорилъ на заглавната тема, се е изказалъ, тъврде бѣгло, въ ръкъ лежащъ, поторуча сега въ Ябботъ; ала варненскиятъ листъ не си е далъ труда да се издигне до разбирането на истинското й значение и на приложението й достоинство.

„Тритѣ начала въ битието и въ музиката", е онъзи, напълно спокойнъ лучекъ, да се установятъ, въ тѣхъ-ната строга първичность, императивитѣ на оная закономѣрность, които цари надъ цѣлия обсегъ на музиката. Въ това отношение, той е явная новость въ музикалната доктрина и сжществено творчески приносъ къмъ дѣлото, — предъ-которо г. Панчевъ има дъгъ да дале по-другъ гласность на своя етюдъ.

Застъвлавата отъ нашия музикаленъ дѣенъ теория се свежда, въ сухо резюме, къмъ следнитѣ положения:

Въ всичкитѣ фазъ на битието се отпечатва белегътъ на една тайнствена тройственость, — формулирана вече, на чисто философска почва, отъ Хегеля подъ вида на принципа на теза, антитеза и синтеза. Водимъ отъ тъаська на една щастлива интуиция, младинъ-учень сведъ кълчъ се сеизвъ подъ знаменателя на тоя хегелиянски принципъ — чрезъ убедително построени съ-ставки — всичкитѣ прояви на физическия и на духовния миръ, приглася сжвъ тоя принципъ въ-ръху физическия и духовния човѣкъ, — за да дойде до най-висшата дейность на интелекта: идейна и художествена.

Г-нъ П. се спира специално на музиката, — сжществата области на неговитѣ диренія. И тукъ той съвира, — абсолютенъ, всеобхватъ, — универсаленъ законъ на тройственостъ. Още гамата крие въ себѣ, си три основни хармонии на търиадъ, четвъртия и петия тонове; тя е мелодичнитѣ редъ на тия три хармонии.

Въ мелодиятъ, споредъ него, има най-много три повторения на единъ мотивъ — за да бъде-тъ строго художественъ. — Хармонизирането на мелодиятъ се извършва сжщо по три пъти: колоненъ фигурационенъ и контрапунктиденъ.

Той прекинва, следъ това, къмъ разграничението на различнитѣ форми на музиката, като подчинва и него на гледището на своята тринитетна теза.

Особено мѣсто г. П. заплаща въ своята магистрална дисертация за най висшата музикална форма: сонатината, които, въ-неговото „обяв"тение, се излъчва като конкретнаилно приложение на тринитетнитѣ принципи.

Бѣ нея г. П. разбулва мистични паралелизмъ между живота и музиката. Въ първата часть на сонатната форма бушуватъ двата основни елементи на Битието. Той и Ти. Първата тема, Той, отговаря напълно на могащиятъ, стихийнотъ, градиолнотъ въ душата на Мжжа; второтъ тема е точнотъ отрицение на мечтателната, нѣжна и женствена душа на Жената Дветѣ начала се впущатъ въ втория фазисъ на живота си: разработка. Тукъ се развирява играта помежду мъжъ-настъкъ умора, — и дветѣ начала се изравняватъ и сливатъ въ едно цѣлтие: Детето.

Следва сжщото тринитетно обяснение въ останалитѣ форми на музиката: концертъ, квартетъ и др.

Г-нъ П. счита, че цѣлата музикална естетика е била подъ неразгаданата етнда на тринитетнитѣ принципъ, — и подчертава, че тринаначалието би могло да се извлѣзе до отсъмъ на художественъ-ми рогледъ.

Ас. Кърджиевъ.

ХРОНИКА.

На 25, 26 и 27 м. м. Г-жа Патева държа своитѣ три беседи въ читалищетѣ при добре поселенъ салонъ, социално етични очерки, на следнитѣ теми:

1. Упадъкъ въ общества. животъ.
2. Подъемъ въ обществ. животъ.
3. Омиротворение и успокоение на общества.

Резюме на I. Мораленъ упадъкъ нма въ днешнотъ общество. Въ ожесточенитѣ и борбитѣ между всички проличая найвисоко тоза. Дълбоката причина на тоя упадъкъ трѣбва да се търси въ промѣната на стопанския бить и въ крайно егоистичния характеръ на материалната доктрина. Изхвгнато на страна, неговото разрастване е е правилно насочено. Нарушта е нормалната връзка между хора. Творческитѣ сили въ градъ: интелигентнитѣ и „многото" трѣбъ на правилно да се. координиратъ и регулиратъ.

Резюме на II. Слѣдъ всесвѣтсната катастрофа нови мировоззрение озарява човѣшката мисъль: идеята за общность и солидарность между хората. Обновителни тенденции въ тая насока има напримѣръ: 1) Стремежъ къмъ политическитѣ партии да се отъръстъ отъ тѣсно-партийнитѣ си характерѣ, отъ класовата си борба и съсловни интереси, за да станатъ общонародни и общечовѣшки; 2) Въ стопанския животъ — кооперации; 3) Движение между младежки тѣ къмъ възъръжание, миролюбие, стремлението на женитѣ да се проявятъ въ обществения животъ. Дълъ на грамадитѣ ни сили да подкрепи тия усилия.

Резюме на III. Въ-трекъ труд ния и забъркани днесъ животъ личността трѣбва да се запази и уцелѣе здрава. Въ човѣка има сили за себезавладяване. Изпускане волостъта надъ емоциитѣ води къмъ разлабеность и болезненость.

Личността трѣбва да се стреми къмъ зарадъ организъмъ и добре тренирани мускули. Необходима е почитъ и медитация. Сжщо така да бжде изтолвано благотворното действие на знанието, като свѣтлина на разума и вѣрата — за освобождаване отъ безпокойства и страхъ.

Сгодени. Главнинъ редакторъ на в. „Русенска Поща", г. *Вл. Бинковъ*, се е сгодилъ за г-ца *Дѣвки Николиева* отъ гр. Варна

Пожелаваме щастливо бждане на сгодениятъ и нашъ поднасяне честитвания сл.

† П. Георгиевъ. По случай четвередесетнадъ отъ смъртъта на П. Георгиевъ, починалъ въ Александровскатъ болница въ София, на 1. т. м се отслужи отъ домашнитѣ му панихида въ пъркватa „Св. Никола".

Панайотъ Георгиевъ се пресели въ вѣчностъта сравнително малъ: 52 — годишенъ Мжчителенъ не дадъ подходъ преждевременно на вота му.

Покойнинъ нашъ съгражданинъ бѣ достоенъ членъ на едно, наистина, патриоанско семейство, гдето получтъ на просвѣтата е билъ ревнивно свързанъ съ тоя на честно изпълнение дъгъ; и днесъ неговитѣ синовѣтѣ на това семейство с уважаванъ миненъ инженеръ въ Русия — известенъ на техническия свѣтъ съ своята практическа и научна деятельность; третинъ отъ братята, многообещаващъ ветеринаренъ лѣкарь, бѣ загиналъ при доблестно изпълнение на служебнитѣ си обязности. — Самъ покойникътъ, е добилъ средното си образование въ Николаевъ, — и все въ Русия — въ Петроградъ — часъ отъ висшето си образование — е продължилъ, и завършилъ въ Дрезана. Виждане го, нѣколко години, отличенъ сдина и даровитъ, образцово коректенъ адвокатъ; последнитѣ си години посвети на стопански и промишлени занятия. Всеобщо таченъ членъ на бившата народна, отпосле обединена, партия, той изенаше ползоторнощъ, макаръ и безшумно, участие въ обществения животъ на родного си мѣсто; като такъвъ влизалъ е въ състава на постоянного прислствие на Бургаския окр. съвѣтъ.

Панайотъ Григорьичъ, както интимно го зовѣха близкитѣ му, притежаваше една най богатитѣ частни библиотеки въ града; още прижиле той подари на читалище „Съгласие" голѣма часть отъ тая библиотека: многотонитѣ трудове на Исаченко, Бодри - Лакантиери и други руски и френски правници; скоро, съгласно съ завещанието му, градското читалище ще получи и остатъка отъ книгитѣ му: — 3000 — всестранно образованъ, надаренъ съ силенъ и гъвъзъ умъ, — и едиакво — съ пълна съ авторитетность и достоинство скромность, — П. Георгиевъ се откроваше тъй-рече въ-ръху фона на нашъ-та общественость, — поне въ очитѣ на тия, които умѣяха да виждатъ.

Нека почива въ миръ!

Популяренъ концертъ бе дадень на 8 т. м. отъ музикалнотo д во „Гусла". Изпълнени бѣха предимно продукции отъ български автори. Изпълнителитѣ бе добре подбрани, а изпълнението бѣ сполучливо. Случайно пребивающия въ града артистъ С. Огняновъ декламиваше стихове отъ Славейковъ. Артиста получи ласкавини аклакмации.

На 9, 10, 11 т м. Проф. Д-ръ **Конст. Гилъбовъ**, ще говори: Шпенгеръ за близкия край на западната култура, Изкуството като дванатъ на духовнатъ еволюция и Творчеството на Николай Райновъ.

— Известния писатель **Николай Райновъ**, по покана на Народния университетъ, въ края на сегашнитѣ ще говори на следнитѣ теми: минлта ще говорим на следнитѣ теми: Омаръ Хайямъ любовь, мистика и вино), Мадамъ — художественъ идеалъ, Обществено значение на изкуството и печата

г. **Маркъвъ** говори на 7 и 8 т. м. отъ името на еванглеската църква на тема: Храмоветѣ въ Египетъ и Палестина и Наука и религия при рази свѣта Сказнитѣ бѣха добре посетени.

Търговското дружество, устроя въ недѣля публично събрание, на кое то говори г-нъ Поповъ, членъ отъ управата на съюза.

Наскоро ще бжлатъ открити стенографски курсове за граждани, които ще ржководитъ членъ — неучениятъ на стенографското дружество.

Московския художественъ театръ който по настоящемъ е въ столицата, въ турнето си кое то предприема въ-ръху провинцията, по всѣка вѣроятность, ще посети и нашия градъ.

Срещу 19 т. м., Ямболското смес. педаг. у ще ще даде своята традиционна вечерника въ военния клубъ.

Въздвиятелнотo д-во „Фаръ" на 21 т. м., ще даде вечерника въ чит. „Съгласие", на която ще се представи „Първия Спиртоварь", отъ Д. Н. Толстой. Прихода ще бжде въ полза на бѣжанцитѣ.

Наскоро Модерния Театръ ще представи грандиозния филмъ „Десетътъ Божи Заповѣди".

Музикалнотo д-во „Гусла" почва разучаването на „Тахиръ беговица", опера отъ Дим. х Георгиевъ.

Благодарность Ямболското зап. подоф. благотв д во „Победа", исказва своята благодарность на членоветѣ си именници, които са дарили своя лепта по случай имения си день:

Тено Сиромахов 500 лв., Юрданъ Ивановъ и Иванъ Сл. Керемкчиевъ по 300 лв., Иванъ В Златаровъ, Иванъ Чобановъ, майоръ Мариновъ Иванъ, Юрданъ Начевъ и Атанасъ Мухтаровъ по 200 лв., Христо Арнаудовъ и Иванъ Господиновъ по 150 лв., Василъ Митевъ, Василъ Атанасовъ, Стефанъ Станчевъ, Стоянъ Пановъ, Стоянъ Пярпуловъ, Христаки Ил. Шишковъ, Христо Кѣнделовъ, Атанасъ Поповъ, Атанасъ Е. Ковачевъ, Иванъ Кавардженовъ, Иванъ Н. Кѣнчевъ, Иванъ Джанговъ, Иванъ Р. Джеджевъ, Иванъ Стайковъ, Юрданъ х. Георгевъ, Юрданъ Въльчановъ, Василъ Славейковъ по 100 лева и по 50 и другитѣ 21 дарители на обща сума 1680 лева.

Отъ дружеството.

СКАУТИЗЪМЪ.

Една организация, която не отъ скоро се мжчи да се прибие пътъ у насъ и едва днесъ благодарение голѣмитѣ подкрѣпи, които й се дава, успѣва да се задържи като такава, е скаутъ-та.

Идеята на скаутизма не е българска; тя е чужда, неотговорна нашъ. Когато на Западъ се е почувствала нуждата отъ завладяване младежъта, тя се явила, и за сега тамъ едва ли има друга организация — скаутизма измерила всичкитѣ стремежи на младежъта.

Че като движение скаутизма не е присжщъ на българскатъ младежъ, е видно и отъ основнитѣ тукъ тамъ организации. Въ тѣхния строежъ нѣма нищо, което да задоволи младежъта е ако не е по-богатитѣ продоволствувания съ екипи, едва ли нѣкой ще стане скаутъ.

Скаутизма като идея е далечъ надминатъ отъ българина и нѣма смисъль да се връщаме назадъ, за да се приравняваме съ едно по-ниско ниво.

Много организации, които младежъта въ България сж е основала, сж много по-добри, много по смислени отъ скаутската (Скаутитѣ претендиратъ, че са християни, обаче самото „разузнаване", самото „търсене на пратенетѣ отрича всѣкаква християнственость).

Невъзможно е въ една лесникарска статия да се изложа всичко по въпроса, обаче явно е, че скаутизма е цѣлте, което не може да се оклиматизира на българскатъ почва. И всички усилия дадени въ тоза направление ще ще дадатъ резултатъ.

До като въ България имаме организации, които даватъ много по-добро физическо и духовно въспитание на младежъта, нѣма нужда отъ такива особливаши всичко организации, *които може би се много добри за другитѣ, но не и за насъ.*

Т. Б.

СПОРТЪ И ТУРИЗЪМЪ.

Клона отъ ю. т. с. „Тунджа" ималъ събрание, на което е четено реферата за туризма и е поглеждано настоятелството. Клона се готви за срещата въ Габрово, които ще е състои presъ велидеснитѣ пръзници.

—С. к. „Елвира" е ималъ общо годишно събрание на което е избрано новъ упр. съветъ, председателстваванъ отъ г. Данчевъ.

Изпетъ устройна кл. „Тунджа" до с. Панталий, еркесчета и новопостроитѣ римски водопроводи, въ недѣля. Тръгване въ 7 ч. отъ гимназията. На изпета ще присъствува и учителъ.

Гответе се за куротинтѣ, голѣмитѣ изпети и лагеритѣ, които ю. т. с. устройва това лѣто. Ще бждатъ допущани само изправни членове на клона.

С. к. „Тунджа", е ималъ общо годишно събрание въ недѣля.

И, ако ти се поиска да поговоришъ съ единъ отъ тѣхъ, нищо нѣма да му разбереш: току си предава видъ на мъчи — калинка. Само, ако запримка вашъ съ много отъ тѣхъ — тогава се поотпущатъ. — Навѣрно всѣки изхожда отъ социално философскотъ убеждение, че единицата е нищо, — и не бива да разказва предъ много нѣщо за себе си. Зеръ, тѣ наслѣдяхъ — и за злото и за добро — по нѣщо отъ бившитѣ си съжители — чернодъньнитѣ, които се пръждосахъ най-после отъ България.

Тукъ, отъ миналата година зная, че зайдитѣ са търде мнего, но тоза пъть побързахме да се отнкажемъ отъ Дрономирски поръ, и да бѣгаме къмъ с. Драма, защото нашитѣ хора обичатъ да пиятъ, а виното въ Монастира, съ цѣлъ на чай, почна да се препорѫчва отъ много вмѣсто рициново масло.

Въ с. Драма хората, деже дъ-сицитѣ и зайдитѣ излѣзоха по-питомни. Усвититѣ лисици пресъ-реме на гонитѣ бѣха откъ-ваии неодрани. Зайдитѣ пъкъ, които бихме „като бълхи" изъ угрантѣ, вечерьта бѣха сварени по четири въ тенжера — готвени различно. И цѣлата картина бѣ много по-ужасна, отколкото въ — Г. Монастиръ.

Бай Станю, зарязалъ мелницата си за 10 дни — зарадъ ловдишъка, бива заобиколенъ отъ всичкитѣ си мощерии отъ с. Драма, но ги слуши и ги усмихва безъ да говори, защото боли гърлото и думитѣ му нѣма да се чуятъ предъ смѣха и пѣсните на другитѣ. Секрбиницитѣ, тѣхни помощници, жентове, глашатаи, пазенити и дрѣ-дузнини селяни бѣха затиснали почти дѣдо Иванъ съ вѣнчи кожухъ отъ с. Таушанъ тепе, за да слушатъ хиляди страхотии изъ ловджийския му животъ. А хубаво разказва дѣдо Иванъ! — Презъ всичкия панаирска дандания отъ дюкяна — съ сяния ги гласъ той разказва много леко разкизвани често чудеса. И какъвъ не си го представя човѣкъ — стига да го слуша! — Ту изъ пъсня избина въ-ръху въръ-тѣхъ за съньо и чакъ да Тр пъкъ го наблюдавашъ, когато на търси кълпка изъ-на гюмето — съ разчорена коса и четири дни на ръдъ. Или ранява я, а тя — — тукъ да пване катури и издъхне на-ръ-ка . . . собствения му плѣнникъ. И какъ да не вѣрвашъ, когато дѣдо Иванъ те пряща да питашъ цѣлото Таушанъ тепе — дали лъже.

Куруджията пъкъ, на друга мяса, разтривайки си гърба малко въ стената на дюкяна, разказва съвсемъ серизонъ, какъ негови сродници — ловци отъ с. Мурсатлий, средъ ловъ си сединали дъ-ждитѣ, когато внезапно нѣкакъвъ заякъ минатъ тѣхъ и имъ пръсналъ сопъта. Скочили за пушкитѣ, но заяка вече се скривалъ въ хратститѣ. А въ тоя моментъ една ловка се любѣла, но тѣ помислили, щѣли да си тръгватъ — и единъ отъ тѣхъ не намѣрилъ убития — — разбрали отъ къде дошъ заяка, за да имъ пръсне сопъта.

Най-после, когато стана дума за една лисица, която, що бивала подгонвана отъ кучетатѣ, се изкачвала на едно дърво, и ловцитѣ се тюфкали подъ дъ-рото, че кучетата гонятъ нѣ-що, и единъ го изтръсъ чи-тъ бивъ лисица — — отъ котка и лисица — тогава всички се отказаха да вѣрватъ по-нататъкъ.

И всѣки потърси гостолюбивъ хазаинъ, за да му се покажа мѣстото за сънь, защото: за другия день се проектираха нѣ-сколкимъ надбѣтвания по тръшнитѣ бинри около селото.

с. Ботево, 20. I. 1925 г.

Т. Дрангановъ

Самостоятелна къща — 2 стаи и кухня — се дава подъ наемъ. — Споразумение редакцията.